

כמו שעה טובה לא מאפשרת ראיון לוחץ יותר מפעמיים. אני לא יכול לשאול אותה, זה לא עלי כותרת, או יצא בשביל מה הבאתי אותו בכלל. לא היתה לנו ממש פאזלה בתוכנית שמישהו דפק אותנו, אבל

1969: פאר עם אורי גרר, יהודה ברקן, עדנה לב, מויק בראנד ויגאל כשן. ההצלחה לא באה פיתאום!

**בצבא הדרכתי
אוירונאוטיקה ופיסיקה
בגדנ"ע-או"ד,
ודאי' להנאתי**

היו מיקרים שאנשים התרגשו ולא היו במיטבם. עודד תאומי בא פעם במטרה לקדם הצגה שלו, ולא תפס שמבחינה סלוציונית די אם יהיה בתוכנית וידבר על עצמו וההצגה תידחה. והשיחה, שהיתה יכולה להיות טובה, לא היתה אישית ויהיה משעממת. סתם התגוששות מילר לית.

האם כמראיין אתה מעדיף את המרואיינים המספרים על עצמם, או אפילו הגולשים לרבידות, או שאתה מעדיף מרואיין המזכיר על עבודתו המיקצועית?

אני מעדיף כשישהו מדבר על עצמו. אני אהב לשאול את השאלות המעניינות את כולם, ושאל פעם לא נשאלו. אף אחד לא שאל את חנה זמר איזו שימלה היא בוחרת כשהיא מופיעה בתוכנית מוקד בטלוויזיה. כשאני רואה את חנה זמר, אני יודע בדיוק מה דיעותיה, כיצד תנסח את תשובותיה, אבל איך היא מתנהגת כאשר בעולם של גברים אף אחד לא שאל אותה.

איך אתה בוחר את כינדי ההופעה שלך?

הגעתי למסקנה ש'אקט וחולצה הם ה' בגדים הכי נייטרלים.

כוא נחזור רגע לגזני קארני סון, וזו כנולד העובדה שהורית בני אתה מעריץ אותה. כתוכניתו של קארסון מקובל שהמרואיינים יושי

(המשך בעמוד 56)

קרה שפסקת אמן?

לא, אבל הייתי שותף להחלטה אם לשוחח אתו או לא. כשאני חושב שאמן יכול לתרום לתוכנית, אני מדבר איתו. היה ברור שאדבר עם רבקה מיכאלי, על להקת דודה עמדת בתוקף. היו ויכוחים, אמרו לי הם לא ידברו, אבל התעקשתי ועובדה, זה היה ראיון מדליק.

את מי אהבת לראיין במיוחד?

ברוב המיקרים אני נהנה מאנשים ש' מתראיינים בצורה מיקצועית. כל אמני החוץ שהגיעו לתוכנית יודעים, שכמו ש' אמן יודע לרקוד, לשיר, הוא צריך לדעת להתראיין. זה חלק מהמיקצוע. אהבתי את ג'סיקה, את ביבי אנדרסון, את גידי גוב ודני סנדרסון, אהבתי את יהודה עמיחי וחיים באר ואיציק בן גר, שכמו שהם יודעים לכתוב את עצמם, יודעים לדבר לא את עצמם, כי אם על עצמם.

את מי לא אהבת לראיין?

היה לי פעם פרופסור שנקר, שסוכם איתו שנדבר על נסיונות לגדל תינוקות מבנהו, הוא לא עמד בהסכם, ותוכנית

מהאויר שכולנו נושמים. עיתונאים, הכרויות אישיות, פניות ויש כמובן גם תופעות יזומות, כמו למשל הרעיון להז' מין לתוכנית את האנשים הכי גבוהים במדינה.

האם מופיעים עיניכם לחצים? עצומים?

ממי?

אנשים שרוצים להופיע בתוכנית. יש כאלה שמתקשרים ואומרים שהם ממלי' צים על עצמם, מנהל מיפעל שעשה מע' שה טוב וכאלה. יש כאלה שמתלוננים שכל יורד שמגיע ארצה מופיע והם ש' הגיעו למען המדינה לא מופיעים. אנשים לא מבינים מה זה שעה טובה, הם חוש' בים שזה כמו לקבל את פרס קפלן.

מה עם החצים המופיעים עדידי אמנים?

אהו, זה מתבטא בטלפונים הביתה ושיחות של מגיע לי, כי כולם הופיעו, ולמה לא אני. למולי, רוב הלחצים בכיוון הזה מופיעים על צדי, בצד הזה אני פחות מתערב.

מתי אתה מתערב?
רק בקשר למה לעשות עם האמן.

באותו שבוע הנחיתי עלי כותרת, אחד האירחים היה דויד שיפמן, סגן ראש עיי ריית תל-אביב, השיחה התגלגלה לזה שבחגים המוסלמיים הבניה בארץ מש' תתקת. שיפמן אמר שהוא מוכן להעלות את כל הפועלים הערביים על משאיות ולשחרר את ארצנו מערבים. זה היה ראיון חריף, בוטה וקשה, שאחריו בא ראיון עם איש מבריק כמו צבי ינאי, שדיבר על תופעת העב'מים שנראו בארצנו.

אני זוכר שמטי קירשנבוים הסביר לי את אופי התוכנית שעה טובה כך: שיפמנים לא יהיו בתוכנית, ינאים כן, אמרתי טוב. עד היום אני חושב שזה בסדר. בהחלט לא אביא מרואיין שיגרו' אותי לוויכוח פוליטי, זה לא מתאים לאר' פי התוכנית, אבל בדיחה פוליטית אין משמעותה פוליטיקה, משמעותה בדיחה.

זה בערך אותו דבר.

יכול להיות, אבל בערב-שבת מנהלי הר' טלוויזיה לא רוצים בדיחות פוליטיות.

מדוע ויתרת, מדוע לא נאבקת, אם אתה חושב שזה לא צודק?

ניסיתי ללכת בין הטיפות. אחרי כמה תוכניות ראיתי שאני מספר רק בדיחות על החותנת והפסקתי עם זה.

מדוע לשדמה ניצן מותר דעי סיק בפוליטיקה ודך לא?

אל תגידי את זה, שרק לא יקחו לי אותו. שלמה הוגדר כגינה מיוחדת בתוכ' נית, ותודה לאל שהיא קיימת.

למה זו מותר ודך אסור?

זה יותר טוב מכלום, ואני באמת מת' כוון לזה. ההצלחה של שלמה היא ההצר' לחה שלי, והלוואי שראשי-הממשלה היה מתגאה בצוות שלו, כמו שאני יכול להת' גאות בצוות שלי, החל מהמפיק, אהרן גולדפינגר, דרך התחקירניות, דליה מור

1981: קרני עופר, אילן, אורי ומני פאר. "המישפחה היא המציאות!"

**אני סוחב קצרת
מהילדות, ולא קיבלו
אותי לקודם מייס**

וגוני סביר, ועד לצדי צרפתי, האחראי על הצד האמנותי.

האם אתה מניע לתוכנית כנה מראש, או שאתה מעורב בהכנתה?

בראשית כל שבוע אנחנו נכנסים ביחד להריון, ומשתדלים שבסוף השבוע התינוק יולד.

מי בוחר את המרואיינים?

יש ישיבת-מערכת, ומחליטים כולם בי' יחד.

היכן אתם מחפשים את הר' מרואיינים, בהתחשב בכך שאתם מנועים מלהזמין פוליטיקאים.